

tyunget mig til meget mod min Villie at reise mig, for at sige et Par Ord i denne Sag, idet han ved sine Ytringer har gjort det til en SamvittighedsSag at stemme for denne Dagsorden for os, som ere komne herhen med den Beslutning ikke at ville stemme. Der er yttret af Nogle, at denne Dagsorden indeholder en Tillid til Ministeriet, og Andre sige, at den indeholder en Mistillid. Jeg formener nu, at det, som der skal stemmes over i et saa vigtigt Anliggende, maa være en bestemt og klart udtrykt Tanke (Sai), og, naar der ikke foreligger en saadan bestemt udtrykt Tanke, vil jeg for mit Bedkommende ikke stemme over den, for at ikke Nogen skal kunne lægge noget Andet ind i mine Ord, end jeg selv har villet lægge i dem.

Besæfely: Dersom under sædvanlige Omstændigheder et Ministerium træder op og siger: „Vi ønske, at Rigsdagen ikke vil sælde nogen Dom over Ministeriet, førend Ministeriet er kommet frem med Handlinger“, da stiller det sig for mig saaledes, at Rigsdagen kunde med Grund sige: „Vi ville, uagtet Alt, hvad der ligger i selve Ministeriets Dannelselse, uagtet al den Kjendskab, vi have til Ministeriets Personligheder, uagtet Alt det, vi kjende til dets foregaaende politiske Grundsætninger, opfatte vor Dom og vente, indtil Ministeriet fremkommer med saadanne Lovforslag, med saadanne Handlinger, hvorved de Grundsætninger, det vil følge i Bestyrelsen af Staten, træde tydeligt frem.“ Men nu stiller det sig for mig saaledes, at, naar et Ministerium danner sig om et Spørgsmaal, som er det vigtigste, som kan fremkomme for Danmark og dets Fremtid, da kan Rigsdagen ikke lægge Hænderne i Skjødet og sige: „Vi ville vente og see, hvorledes Udfaldet bliver, vi ville vente og see, hvad Ministeriet kan bringe det til, og først da ville vi sælde vor Dom.“ Det stiller sig saaledes for mig, og det er min fulde Overbeviisning, at det er Rigsdagens Pligt, at indvirke saameget paa Bestyrelsen, at den vel ikke træder hindrende i veien for den, men at den stiller det klart for Ministeriet, hvorvidt dette kan komme til at handle i Overeensstemmelse med Rigsdagens Anskuelse eller ikke. Saameget er det, der i mine Tanker

tillkommer Rigsdagen; den kan ikke og bør ikke undlade at udtale sin Mening i et saa vigtigt Spørgsmaal, hvor det gjælder Danmarks hele Fremtid. Jeg skjønner derfor ikke, at det er tilraadeligt for Thingets ærede Medlemmer at opsætte at udtale deres Mening i det nærværende Dieblis. Hvad min Mening er, det er den ærede Forsamling bekendt; min Anskuelse om det nærværende Ministerium har jeg tidligere tilladt mig at udtale; jeg behøver derfor ikke at gjentage den. Det vil alt saa være den ærede Forsamling klart, at jeg, forsaavidt Adressen vilde komme til Afstemning, vilde stemme derfor; men, naar jeg desuagtet vil stemme for den motiverede Dagsorden, da er det ikke, fordi jeg deri seer nogen Tillid til Ministeriet, men fordi jeg deri seer et Udtryk — skøndt et svagt Udtryk — af Mangel paa Tillid til Ministeriet (Hør!). For mig stiller det sig saaledes, som om Dagsordenen indeholder et Udtryk af Mangel paa Tillid fra Rigsdagens Side; det er ogsaa denne Anskuelse, som, saavidt jeg opfattede det, den høitærede Ste Landstingsmand for Kjøbenhavn (Drsted) udtrykte; og jeg skal derfor tillade mig at stemme for Dagsordenen, saaledes som den er fremkommen.

Nyholm: Maafee jeg blot maatte gjøre en Bemærkning, forinden denne Sag gaaer til Afstemning.

Formanden: Den ærede Landstingsmand har alt to Gange havt Ordet; jeg veed ikke, om Thinget har Noget imod, at han faaer Ordet 3die Gang? (Nei! Nei!).

Nyholm: Jeg skal blot gjøre en ganske kort Bemærkning. Naar det ærede Medlem, den 6te Landstingsmand for 6te Kreds (Holberg), har bebreidet den motiverede Dagsorden, at ikke nogen bestemt udtrykt Tanke laa i den, da forekommer det mig dog ikke, at denne Bebreidelse rammer i sin fulde Udstrækning. Vi have snart hørt udtale af Thingets Medlemmer, at de have fundet, at den motiverede Dagsorden indeholder for Lidet, snart, at den indeholder for Meget; er dette nu Tilfældet, maa den dog vel indeholde Noget. Jeg har troet det at være min Pligt og anseet det for at være rigtigt at søge at stille den saaledes, at man kunde blive enig